

ENERĢLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [JULIANE KOKOTT] SECINĀJUMI,

sniegti 2016. gada 18. februārī (1)

Lieta C-516/14

Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos SA

pret

Autoridade Tributária e Aduaneira

(*Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)*) (Šķērtējuma nodokļu lietās, Portugāle) līgums sniegt prejudiciālu nolikumu)

Nodokļu tiesību akti – Pievienotās vērtības nodoklis – Direktīvas 2006/112/EK 226. panta 6. un 7. punkts – Informācija rīcinātā par sniegtā pakalpojuma apjomu un veidu, kā arī tās sniegšanas datumu – Direktīvas 2006/112/EK 178. panta a) punkts – Tiesību uz priekšnodokļa atskaitēšanu izmantošana – Prasība par Direktīvas 2006/112/EK 226. panta prasībām atbilstoša rīcība saglabēšanu

I – Ievads

1. Parasti rīcība saņemšana nav pamats priekam. Mazliet citādi tas ir PVN gadījumā. Tas tādēļ, ka šajā gadījumā rīcība zināmos apstākļos piešķir tās saņēmējam tiesības no nodokļu iestādes saņemt tādā PVN atmaksu, kas ir norādīts rīcinātā (t.s. priekšnodokļa atskaitēšana).

2. Savienības tiesību aktos PVN jomā gan ir arī paredzēts, ka rīcinātā ir jābūt norādītām vismaz vairākām ziņām. Portugāles nodokļu iestādes šīs ziņas neuzskata par pietiekošām gadījumā, kas rosina iesniegt šo līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu. It īpaši pakalpojumu, par kuriem ir izsniegts rīcība, apzīmēšana kā "juridiskie pakalpojumi" bez sākumiem paskaidrojumiem neatbilstot tiesību aktu PVN jomā prasībām attiecībā uz nepieciešamo rīcība saturu. Tādu tikai pienācīgi kārtā sagatavots rīcība piešķirotiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu.

3. Tiesai, ņemot vērā minēto, būs jānoskaidro divi jautājumi. Tai būs jāsniedz atbilde it īpaši ne tikai uz jauno jautājumu, cik sākumā rīcinātā ir jābūt pakalpojuma aprakstam. Tiesai, lai pilnveidotu tās lēmējās judikatūras šajā jomā, būs arī jāsniedz viedoklis par nepilnīgā rīcība sekām attiecībā uz tiesībām uz priekšnodokļa atskaitēšanu.

II – Atbilstošās tiesību normas

A – *Savienības tiesības*

4. PVN uzlikšanu Savienībā reglamentē Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (2) (turpmāk tekstā – "PVN

direktīva"). Šīs direktīvas priekštece ir Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (3) (turpmāk tekstā – “Sestās direktīva”). Ciktāl abu direktīvu tiesību normas ir viendabīgas, šajās gadījumos ir jāņem vērā arī Tiesas judikatūra par Sesto direktīvu.

5. PVN direktīvas 168. pantā (4) tostarp ir paredzētas šādas tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu:

“Ciktāl preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodokļa maksātājam ir tiesības tajā dalībvalstī, kurā viņš veic šos darījumus, atskaitēt no nodokļa, par kuru nomaksu viņš ir atbildīgs:

a) PVN, kas attiecīgajā dalībvalstī maksājams vai samaksāts par prešu piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodokļa maksātājs;

[..]”

6. Nodaļā “Noteikumi par atskaitēšanas tiesību īstenošanu” PVN direktīvas 178. pantā tās sīkotnīgai pamatlietai piemērojamā redakcijā (5) papildus ir norādīts:

“Lai izmantotu atskaitēšanas tiesības, nodokļa maksātājam jāizpilda šādi nosacījumi:

a) 168. panta a) punktā paredzētajai atskaitēšanai attiecībā uz prešu piegādi vai pakalpojumu sniegšanu – jāsaņem rēķini, kas sagatavots saskaņā ar 220. līdz 236. pantu un 238., 239. un 240. pantu;

[..]”

7. PVN direktīvas 226. pants, uz kuru tostarp notiek atsaukšanās, attiecas uz rēķinu saturu, un tajā ir noteikts:

“Neskarot šajā direktīvā paredzētos pašos noteikumus, saskaņā ar 220. un 221. pantu izsniegtos rēķinos PVN vajadzībām obligāti jānorāda šādas ziņas:

[..]

6) piegādāto prešu daudzums un veids vai sniegto pakalpojumu apjoms un veids;

7) datums, kad piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi, vai kad pabeigta to piegāde vai sniegšana, vai datums, kad saskaņā ar 220. panta 4. un 5. punktu veikta pirmā iemaksa kontā, ja vien minētais datums ir zināms un atšķiras no rēķina izsniegšanas datuma;

[..]”

8. Minētās PVN direktīvas 226. panta tiesību normas būtībā atbilst Sestās direktīvas 22. panta 3. punkta b) apakšpunkta sestajam un septītajam ievilkumam redakcijā, kas izriet no tās 28. h panta (6) redakcijā, kas savukārt grozīta ar Direktīvu 2001/115/EK (7). Tādēļ arī šajā tiesvedībā būtiski jāņem vērā šīs tiesību normas priekšteces Sestajā direktīvā piemēšanas vēsture.

9. PVN direktīvas preambulas 46. apsvērumā vienīgajā ir norādīts uz rēķiniem, un tas ir formulēts šādi:

“(46) Rēķinu piesūtīšana elektroniski jāizveido tā, lai nodokļu pārvaldes varētu veikt pārbaudes.

Tādējādi, lai nodrošinātu iekšējā tirgus sekmīgu darbību, ir lietderīgi Kопienas lēmē izstrādāt saskaņotu sarakstu, kurā paredzētas ziņas, kas ir jānorāda rēķinos, kā arī izveidot vairākas kopīgās procedūras, kas attiecas uz rēķinu pieņemšanu elektroniski un rēķinu glabāšanu elektroniski, gan veicot maksājamo summu pašaprēķinu, gan uzticot rēķinu pieņemšanas darbības trešai personai.”

B – Valsts tiesības

10. Portugāles tiesību kodeksa *Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado* [Pievienotās vārtības nodokļa kodeksa] (turpmāk tekstā – “CIVA”) 36. panta 5. punkta b) apakšpunktā ir noteikts, ka rēķinos ir jānorāda “[..] sniegto pakalpojumu parastais nosaukums un piemērojamo nodokļa likmes noteikšanai nepieciešamās ziņas”.

11. Tikai tad, ja rēķins tostarp atbilst šim CIVA 36. panta 5. punkta b) apakšpunkta prasībām, atbilstoši CIVA 19. panta 2. punkta a) apakšpunktam un 6. punktam pastāv tiesības uz rēķina norādītā PVN atskaitēšanu.

12. Turklāt Portugāles Republika tiesvedībā Tiesā norādīja, ka laikposmā, kam ir nozīme pamatlietā, Portugāles tiesību bija paredzēta samazināta nodokļa likme konkrētiem advokāta pakalpojumiem, tostarp tādēļ pakalpojumiem, kas sniegti pensionāriem un bezdarbniekiem vai kas sniegti vispārīgi tiesvedībā par civilstāvokli. Šis tiesiskais regulējums, kas nav paredzēts Savienībā spēkā esošajās PVN direktīvas tiesību normās par samazinātu nodokļa likmi, balstoties uz iegūtām tiesībām, kuras aizsargājot PVN direktīvas 113. pants.

III – Pamatlieta

13. Prasītāja pamatlietā, sabiedrība *Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos SA*, darbojas viesnīcu nozarē.

14. No 2008. līdz 2010. gadam tā saņēma pakalpojumus no advokātu biroja. Par tiem advokātu birojs izsniedza rēķinus, kuros bija ietverti šādi pakalpojumu apraksti:

- “No 2007. gada 1. decembra līdz šim brīdim sniegti juridiskie pakalpojumi” (2008. gada 26. augusta rēķins);
- “Honorāri par juridiskajiem pakalpojumiem, kas sniegti no jūnija līdz šim brīdim” (2008. gada 17. decembra rēķins);
- “Honorāri par juridiskajiem pakalpojumiem, kas sniegti līdz šim brīdim” (2009. gada 29. aprīļa rēķins);
- “Honorāri par juridiskajiem pakalpojumiem, kas sniegti no 2009. gada 1. novembra līdz šim brīdim” (2010. gada 2. jūnija rēķins).

15. Attiecībā uz PVN, uz kuru tika norādīts šajos rēķinos, prasītāja pamatlietā Portugāles nodokļu iestāde lūdz atzīt tās tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu kopumā EUR 8689,49 apmērā.

16. Portugāles nodokļu iestādes pārcēla nodokļu revīzijas atteica priekšnodokļa atskaitēšanu, jo pakalpojumu apraksti rēķinos neatbilst CIVA 36. panta 5. punkta b) apakšpunkta prasībām. Reaģējot uz minēto, prasītāja pamatlietā iesniedza papildu dokumentus, kuros bija norādīts uz izsmeļošu pakalpojumu aprakstu. Tomēr Portugāles nodokļu iestāde atteica priekšnodokļa atskaitēšanu ar pamatojumu, ka rēķini joprojām neatbilst likuma prasībām.

IV – Tiesvedība Tiesā

17. *Tribunal Arbitral Tributário* (Šķērttiesa nodokļu lietās, Portugāle), kura šobrīd izskata lietu, PVN direktīvas interpretāciju uzskata par izšķirošu nolūmuma pieņemšanai un tādēļ 2004. gada 17. novembrī atbilstoši LESD 267. pantam uzdeva Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai, pareizi interpretējot PVN direktīvas 226. panta 6. punktu, var uzskatīt, ka rīcināto norādītais apraksts “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti no konkrēta datuma līdz šim brīdim” vai tikai “juridiskie pakalpojumi, kas sniegti līdz šim brīdim” ir nepietiekams, ņemot vērā, ka kompetentā iestāde, piemērojot sadarbības principu, var iegūt papildu informāciju, ko tādā uzskata par nepieciešamu, lai apstiprinātu darbības esamību un tās detalizētas pazīmes?”

18. Par šo jautājumu rakstveida atbildi Tiesā iesniedza prasītāja pamatlieta, Portugāles Republika un Eiropas Komisija. Tiesas sēdē 2016. gada 14. janvārī savu viedokli pauda Vācijas Federatīvā Republika, Portugāles Republika un Komisija.

V – Juridiskais vērtējums

19. ņemot vērā pamatlieti, iesniedzējtiesa (8) galu galā līdz sniegt atbildi uz diviem atšķirīgiem jautājumiem.

20. Pirmkārt, ir jānoskaidro, vai tādā rīcinātajā šajā gadījumā aplūkojamie atbilst PVN direktīvas 226. panta rīcinātā saturam izvirzītajam prasībām (par to tālāk A sadaļā). Otrkārt, ir jānoskaidro sekas attiecībā uz tiesībām uz priekšnodokļa atskaitēšanu gadījumā, ja ziņas rīcinātos nebūtu pietiekamas (par to turpinājumā B sadaļā).

A – Par rīcinātu saturu

21. Līdz ar to, pirmkārt, rodas jautājums, vai rīcinātajā, kādi tie ir pamatlīti, atbilst prasībām, kas PVN direktīvas 226. pantā ir izvirzītas rīcinātā saturam.

22. Obligātais rīcinātā saturs šajā gadījumā ar saistošu raksturu un izsmeļoši ir noteikts PVN direktīvas 226. pantā. Tas tādēļ, ka šīs tiesību norma ir jāpiemēro rīcinātajā, kas ir jāizsniedz atbilstoši PVN direktīvas 220. un 221. pantam. Lietas pamatā esošie rīcinātie saskaņā ar 220. panta 1. punktu bija jāizsniedz, jo pakalpojumi tika sniegti nodokļa maksātājam. Turpretim Portugāles tiesību s attiecībā uz rīcinātā saturu nevar tikt izvirzītas prasības papildus tam, ko paredz PVN direktīvas 226. panta ietvertie noteikumi. Tas, pirmkārt, izriet no paša 226. panta, saskaņā ar kuru rīcinātos ir “obligāti” jānorāda tajā norādītās ziņas, un, otrkārt, no PVN direktīvas 273. panta otrās daļas, atbilstoši kurai dalībvalstis nodokļa uzlikšanas nolūkā nedrīkst noteikt citus ar rīcinātu sagatavošanu saistītus pienākumus papildus tiem, kas jau ir noteikti PVN direktīvā.

23. Kā pareizi ir norādījis Portugāles Republika, šajā gadījumā nepietiek tikai ar PVN direktīvas 226. panta 6. punkta interpretāciju, kuram prejudiciālais jautājums ir pievērsta lielā mērā. Lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi par Savienības tiesību prasībām (9) attiecībā uz rīcinātā saturu, ir jāanalizē arī šīs tiesību normas 7. punkts.

24. Saskaņā ar šīm abām tiesību normām rīcinātos ir jānorāda ziņas gan par “sniegto pakalpojumu apjomu un veidu” (6. punkts), gan par “datumu, kad [...] sniegti pakalpojumi, vai kad pabeigta to [...] sniegšana” (7. punkts).

1) Pakalpojuma veids un apjoms

25. ņemot vērā PVN direktīvas 226. panta 6. punktu, rodas jautājums, vai šīs lietas pamatā

esošajos r??inos izmantotie apraksti, t??ad formul??jumi "juridisko pakalpojumu sniegšana" zin??m? laikposm? vai l??dz noteiktam datumam, pietiekami apz??m? pakalpojumu "veidu" (par to t??t a) punkt?) un "apjomu" (par to turpin??jum? b) punkt?).

a) Par pakalpojuma veidu

26. Tiesa PVN direkt??vas 226. panta 6. punkta pras??bas attiec??b? uz pakalpojuma "veida" aprakstu l??dz šim ir analiz??jusi tikai vien? liet? saist??b? ar pre??u pieg??di. Proti, pre??u gad??jum? t??pat k? pakalpojumu gad??jum? atbilstoši 226. panta 6. punktam ir j??nor??da to "veids". No judikat??ras izriet, ka šaj? zi?? nav konstat??jams pien??kums nor??d??t r??in? pieg??d??to lopu krot??lijas (10), kas sniegtu iesp??ju nešaub??gi identific??t katru konkr??to pieg??d??to preci, ?emot v??r? r??ina saturu.

27. No min??t? vispirms ir j??secina, ka r??ina satur? saska?? ar PVN direkt??vas 226. panta 6. punktu nav j??b??t ietvertai visai pieejamai inform??cijai par pieg??d??tu preci vai sniegtu pakalpojumu. Tas jau izriet no formul??juma, kur? ir runa tikai par preces vai pakalpojuma "veidu", turpretim taj? netiek piepras??ts prec??zs priekšmeta vai pakalpojuma apraksts.

28. Ta??u, ja l??dz ar to r??in? nav j??nor??da visa par sniegtu pakalpojumu pieejam? inform??cij?, rodas jaut??jums, cik detaliz??tai ir j??b??t inform??cijai, lai pakalpojuma "veids" b??tu aprakst??ts pietiekami. T??ad, vai – attiec??b? uz šo gad??jumu – visu juridisko pakalpojumu kopums jau ir š??ds veids, vai ar? ir j??noš??ir v??l vair??k starp da??da veida juridiskajiem pakalpojumiem?

29. Atbilde uz šo jaut??jumu neizriet nedz no PVN direkt??vas 226. panta 6. punkta formul??juma, nedz no t? sist??mas. T??d?? tas ir j??noskaidro, ?emot v??r? š??s r??ina inform??cijas m??r??i.

30. Savuk??rt r??ina inform??cijas attiec??gais m??r??is ir saist??ts ar funkciju, kas r??inam ir j??pilda PVN nodok??a uzlikšanas sist??m?. K? var secin??t no PVN direkt??vas preambulas 46. apsv??ruma, r??ina izsniegšanas m??r??is ir p??rbaužu veikšana no dal??bvalstu nodok??u iest??žu puses. Lai š??das p??rbaudes var??tu notikt, nodok??a maks??t??jiem saska?? ar PVN direkt??vas 224. pantu ir j??saglab? visi r??ini, ko tie ir sa??muši, un visu to r??inu kopijas, ko tie ir izsnieguši paši.

31. ?emot v??r? šo m??r??i, katras atseviš??s r??ina inform??cijas m??r??is ir tieši saist??ts ar jaut??jumu, ko nodok??u iest??d??m ir j??b??t iesp??jamam p??rbaud??t, pamatojoties uz r??inu.

i) Attiec??g? nodok??a samaksas p??rbaude

32. Vispirms r??ina m??r??is ir p??rbaud??t, vai r??ina izsniedz??js ir samaks??jis nodokli.

33. Tas izriet no PVN direkt??vas 178. panta a) punkta. Atbilstoši tam pakalpojuma sa??m??js var izmantot t? ties??bas uz priekšnodok??a atskait??šanu tikai tad, ja viš? ir saglab??jis r??inu. Saska?? ar judikat??ru š??s pras??bas m??r??is ir nodrošin??t PVN iekas??šanu un t??s p??rbaudi (11). Tas t??d??, ka, pamatojoties uz šo tiesisko regul??jumu, priekšnodoklis tiek atskait??ts tikai tad, ja nodok??u iest??des vienlaikus r??inu var izmantot k? dokumentu, kur?, pamatojoties uz oblig??taj??m zi??m, kas ir noteiktas PVN direkt??vas 226. pant?, ir nor??d??ta nepieciešam? inform??cija, lai nodrošin??tu ar? atbilstošu PVN samaksu no r??ina izsniedz??ja puses. Turkl??t šo atsaukšanos uz r??ina izsniedz??ju pamato PVN direkt??vas 203. pants. Atbilstoši tam r??ina izsniedz??jam ir j??maks? r??in? nor??d??tais nodoklis neatkar??gi no t?, vai darb??ba, par kuru j??maks? nodoklis, ir visp??r notikusi, it ?paši neatkar??gi no t?, vai pakalpojums visp??r ir ticis sniegts (12). Min??tais nodok??u iest??d??m š??d? gad??jum? aiztaupa ieg??t attiec??gu pier??d??jumu.

34. T??d??j??di r??ins, zin??m? m??r? sasaistot priekšnodok??a atskait??šanu ar nodok??a samaksu, ir sava veida apdrošin??šana nodok??u iest??dei (13). Tas t??d??, ka r??ins, bez kura priekšnodoklis

nevar tikt atskaitīts, sniedz nodokļu iestādei vismaz iespēju iegūt norādīta izsniedzēja summu, kas pārsniedz priekšnodokļa atskaitījumu, tādējādi, ka nodokļu iestādes pārbauda, vai viš ir samaksājis atbilstošo nodokli.

35. Tādu attiecību uz šo apdrošināšanas funkciju rīcināt ir nepieciešamas tikai konkrētas ziņas, it paši nodokļa maksājuma, kas ir sniedzis pakalpojumu, pilns vārds vai nosaukums un adrese (PVN direktīvas 226. panta 5. punkts) un, papildus, arī PVN identifikācijas numurs (3. punkts). Turpretim paša pakalpojuma "veida" norādīšana rīcināt nav nepieciešama, lai vienrīši pārbaudītu, vai arī izsniedzējs ir samaksājis nodokli. Tas tādēļ, ka rīcināt izsniedzējam, kā norādīts iepriekš, atbilstoši PVN direktīvas 203. pantam jebkurš gadījums ir jāmaksā rīcināt norādītais nodoklis, kuru tas saņemšs līdz atskaitīt kā priekšnodokli. Šajā gadījumā rīcināt saikne ar faktiski sniegtu pakalpojumu vispār nav nepieciešama.

36. Tas, ka līdz ar to pie rīcināt obligāti norādīt informācijas atbilstoši PVN direktīvas 226. pantam acmredzami pieder arī informācija, kas nav nepieciešama vienrīšai nodokļa samaksas pārbaudei, skaidri parāda, ka rīcināt funkcija nevar būt tikai šāda. Pie šīs informācijas pieder ne tikai piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu veids (6. punkts), bet arī it paši informācija par pakalpojuma datumu (7. punkts), summu, kurai izliek nodokli (8. punkts), piemērojamo nodokļa likmi (9. punkts) vai piemērojamo atbrvojumu no nodokļa (11. punkts).

37. Šīs un citas informācijas mērķis – kā tas izriet no attiecīgās tiesību normas piemēšanas vāstures (14)– ir norādīt rīcināt "visu informāciju par piemērojamo PVN tiesisko regulājumu".

38. Tātad dalībvalstu nodokļu iestādēm ar šo papildu informāciju tiek sniegta iespēja pārbaudīt, vai rīcināt izsniedzējs par to pakalpojumu ir aprīcinājis arī *pareizo* nodokli. Proti, ņemot vērā šo informāciju, dalībvalstu nodokļu iestādes var it paši pārbaudīt, vai rīcināt izsniedzējs atbilstoši juridiskajām prasībām ir pareizi noteicis pakalpojuma vietu (PVN direktīvas 31. un nākamie panti), aprīcināt bāzi (72. un nākamie panti) un nodokļa likmi (93. un nākamie panti), kā arī to, vai tas pamatoti par piemērojamo uzskata atbrvojumu no nodokļa (131. un nākamie panti), vai arī pamatoti pieņēma, ka viā vietā nodoklis ir jāmaksā pakalpojuma saņēmējam (192.a un nākamie panti).

39. Lai veiktu šādu pārbaudi, ir nepieciešams arī sniegtā pakalpojuma apraksts rīcināt. Tas tādēļ, ka attiecīgais nodoklis daudzjādā ziņā ir atkarīgs no sniegtā pakalpojuma saturā, jo arī pašajās tiesību normās par pakalpojuma vietu, nodokļa likmi, atbrvojumiem no nodokļa utt. bieži par kritēriju tiek izmantots pakalpojuma saturs. Tādēļ pakalpojuma "veidam" rīcināt ir jābūt aprakstītam ar todu precizitāti, kas ir piemērota, lai novērtētu pareizās nodokļa likmes, atbrvojuma no nodokļa vai cita paša režīma piemērošanu (15).

40. ņemot vērā šos kritērijus, šajā gadījumā izmantotais apraksts "juridiskie pakalpojumi" šāiet pietiekams, lai pārbaudīto attiecīgā nodokļa aprīcināt. Tas tādēļ, ka man nav zināms neviens tiesiskais regulējums spēkā esošajos Savienības tiesību aktos PVN jomā, kurā attiecīgā nodokļa noteikšana būtu atkarīga no juridiskā pakalpojuma veida (16).

41. Portugāles Republika gan ir norādījusi, ka juridiskā pakalpojuma veida sēks apraksts šajā gadījumā esot nepieciešams tādēļ, ka Portugāles tiesībās – atšķirībā no PVN direktīvas, tādu tām atbilstot iegūto tiesību klauzulai direktīvas 113. pantā – esot paredzēta samazināta nodokļa likme konkrētiem juridiskajiem pakalpojumiem. Līdz ar to no vispārīgā apraksta "juridiskie pakalpojumi" neesot secināms, vai pakalpojumiem ir jāpiemēro parastā likme vai samazinātā nodokļa likme.

42. Gadījumā, ja šā argumentācija par pamatlietā piemērojām valsts tiesībām ir pamatota – šajā ziņā minātais ir jānoskaidro vienģi iesniedzģjtiesai –, no minģtģ izrietģtu, ka šajģ gadģjumģ

pakalpojuma veids neb?tu pietiekami aprakst?ts, lai b?tu iesp?jams p?rbaud?t nodok?a attiec?go apr??inu.

43. Šis secin?jums gan b?tu zin?m? pretrun? Padomes ar ties?bu normu par oblig?taj?m zin?m r??in? ieviešanu saist?to m?r?i “sast?d?t saska?otu sarakstu, kur b?tu paredz?tas zi?as, kas ir j?nor?da r??inos”, lai “nodrošin?tu, ka iekš?jais tirgus darbojas pien?c?gi” (17). Tas t?d??, ka l?dz ar to no juridisko pakalpojumu sniedz?ja tiek piepras?ta atš?ir?gi detaliz?ta inform?cija par pakalpojuma veidu atkar?b? no t?, vai pakalpojuma vieta ir Portug?le vai cita dal?bvalsts.

44. Tom?r min?tais galu gal? ir tikai atš?ir?gu ties?bu normu par samazin?taj?m PVN likm?m dal?bvalst?s rezult?ts. Min?tais attiecas ne tikai uz šaj? gad?jum? Portug?les Republikas nor?d?to ieg?to ties?bu gad?jumu attiec?b? uz samazin?taj?m nodok?a likm?m atbilstoši PVN direkt?vas 113. pantam. Ar? atbilstoši PVN direkt?vas 98. pantam un III pielikumam Savien?b? noteikto darb?bu, par kur?m ir j?maks? samazin?t?s nodok?a likmes, piem?rošana ietilpst katras dal?bvalsts kompetenc?. T?d?? iemesls iesp?jam?m neatbilst?b?m r??inu iekš?j? tirg? nav r??ina saturam izvirz?t?s pras?bas, bet gan saska?ošanas neesam?ba samazin?to nodok?a likmju jom?.

45. T?tad, ja iesniedz?jtiesa konstat?tu, ka pamatliet? Portug?les ties?b?s ir paredz?ta samazin?ta nodok?a likme konkr?tiem juridiskajiem pakalpojumiem, visp?r?gais formul?jums “juridisko pakalpojumu sniegšana” r??in? neatbilstu pras?b?m, kas PVN direkt?vas 226. panta 6. punkt? ir izvirz?tas inform?cijai par pakalpojuma “veidu”.

ii) Ties?bu uz priekšnodok?a atskait?šanu p?rbaude

46. Turkl?t r??ina un t? satura m?r?is nav tikai p?rbaud?t, vai t? izsniedz?js ir samaks?jis attiec?go nodokli. K? tas izriet ar? no PVN direkt?vas 226. panta pie?emšanas v?stures, r??inam ir ar? j?pilda t? sa??m?ja nodok?a atskait?šanas “pamatošanas” funkcija (18).

47. T?tad nodok?u iest?d?m ir j?b?t iesp?jai, izmantojot r??ina saturu, p?rbaud?t ar? r??ina sa??m?ju attiec?b? uz t? ties?b?m uz nodok?a atskait?šanu. L?dz ar to rodas jaut?jums, vai no š?s p?rbaudes funkcijas izriet v?l papildu pras?bas attiec?b? uz pakalpojuma apraksta precizit?ti r??in?.

48. Ties?bu uz priekšnodok?a atskait?šanu p?rbaude s?kas ar to, ka tiek noskaidrots, vai r??ina sa??m?js visp?r ir saglab?jis r??inu. Tas sniedz zin?mu droš?bu attiec?b? uz to, ka pakalpojums, par kuru ir ticis izsniegts r??ins, ir patieš?m ticis sniegts (19), kas ir ties?bu uz priekšnodok?a atskait?šanu esam?bas priekšnoteikums (20). Tas t?d??, ka, k? jau nor?d?ts (21), r??ina izsniedz?jam atbilstoši PVN direkt?vas 203. pantam ir j?samaks? jebkurš r??in? nor?d?tais PVN. ?emot v?r? min?to, r??ina izsniedz?jam tiek rad?ts zin?ms š??rslis attiec?b? uz r??ina izsniegšanu par pakalpojumu, kas visp?r nav ticis sniegts. Ta?u saist?b? ar šo r??ina p?rbaudes funkciju inform?cija par pakalpojuma veidu ir tikpat maz nepieciešama, k? saist?b? ar vienk?ršas nodok?a samaksas p?rbaudi. Tas t?d??, ka r??ina izsniegšanas par neeksist?jošu pakalpojumu š??rslis balst?s uz maks?jamo nodokli atbilstoši PVN direkt?vas 203. pantam, kas, k? nor?d?ts, nav saist?ts ar pakalpojuma aprakstu (22).

49. Turkl?t p?rbaudes par to, vai r??ina izsniedz?js taj? ir nor?d?jis ar? *attiec?go* nodokli, kas k? r??ina m?r?is jau tika izkl?st?ts (23), m?r?is ir attiec?gi p?rbaud?t atbilstoš? nodok?a atskait?juma attiec?go lielumu. Ta?u no min?t? izriet tikpat maz papildus pakalpojuma veida apz?m?jumam izvirz?mas pras?bas k? t?s, kas jau ir tikušas konstat?tas.

50. Tom?r t?das var?tu tikt konstat?tas, ja, ?emot v?r? r??ina saturu, ir j?p?rbauda v?l viens nodok?a atskait?šanas priekšnoteikums, proti, faktisk? vai iecer?t? (24) sa?emto pakalpojumu izmantošana ar nodokli apliekamiem dar?jumiem, kas tiek piepras?ts PVN direkt?vas 168. panta

a) punkt?

51. Gan Portugāles Republika, gan atbilstoši jūgai Komisija saistībā ar minēto šajā tiesvedībā ir aizstāvjušas viedokli, ka pakalpojuma aprakstam rādītājam esot jābūt tik detalizētam, ka ir iespējams pārbaudīt, vai pakalpojums ir paredzēts rādītāja saimnieciskajai darbībai, ar kuru pēc tam var būt saistīti ar nodokli apliekami darījumi, kas piešir tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu.

52. Taču es nevaru piekrist šim viedoklim.

53. Vispirms, nav vispār iespējams rādītājam pakalpojumu aprakstīt tik sīki, ka tā privātais vai ar saimniecisko darbību saistītais raksturs izriet jau no paša pakalpojuma apraksta. Piemēram, ja runa ir par zemu, sīkai zemu, ražotāju, veida, pašu un stāvokļa apraksts neatbild uz jautājumu, vai tas patiešām tiek izmantots privātam vajadzībām vai saistībā ar saimniecisko darbību. Šajā ziņā tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu nevar tikt pārbaudītas, pamatojoties uz rādītāju, jo būtībā katrs pakalpojuma priekšmets var tikt izmantots gan privātam vajadzībām, gan saimnieciskajai darbībai. Tas attiecas pat uz tādām šietami acīmredzami privātiem pakalpojumiem kā, piemēram, kino apmeklējums, kuru mērķis atsevišķi gadījumā tomēr var būt konkrēta saimniecisko darbību veikšana.

54. Ar šajā gadījumā es nevaru secināt, kā sīks, bet – rādītāja saturam – atbilstoši šīs “juridisko pakalpojumu sniegšanas” apraksts varētu sniegt viennozīmīgu atbildi uz jautājumu, vai tie tiek izmantoti prasītāja pamatlīdz saimnieciskajai darbībai. Pat tādā Portugāles Republikas alternatīvi piedāvātie apraksti kā, piemēram, “pārsteivība tiesvedībā X tiesā Y” neatbilstu prasībai sniegt iespēju veikt šādu pārbaudi. Tas tādēļ, ka, lai novērtētu tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, šajā gadījumā tik un tā būtu jānoskaidro, kāds ir tiesvedības X priekšmets.

55. Līdz ar to šaubas par pakalpojuma izmantošanu tādā saimnieciskajai darbībai pārbaudes ietvaros galu galā pilnīgi var novērst tikai papildu pierādījumi.

56. Parasti gan tas būtu paša rādītāja saimnieciskā interesē pieprasīt no rādītāja izsniedzēja pēc iespējas sīkāk pakalpojuma aprakstu, lai pārbaudes no nodokļu iestāžu puses gadījumos samazinātu pāles, kas ir saistītas ar papildu pierādījumu iegūšanu. Taču šis pamudinājums sniegt sīkāk pakalpojuma aprakstu pastāv, neraugoties uz to, ka neskaidras prasības attiecībā uz pakalpojuma apraksta precizitāti – kā, piemēram, “atbilstoši atsevišķi gadījuma apstākļiem” – jau no juridiskā viedokļa liedz tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu izmantošanu. Tieši tādēļ, ka tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu izmantošana atbilstoši PVN direktīvas 178. panta a) punktam būtu jā ir atkarīga no tāda rādītāja saglabāšanas, kas atbilst 226. panta prasībām, rādītāja saturam izvirzītās prasības nevar būt pārāk augstas, un tām ir jāatbilst tiesiskās noteiktības principam. Proti, it īpaši, ja Savienības tiesību normām ir tādās finansiālas sekas kā šajā gadījumā – tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu piešķiršana vai liegšana –, to piemērošanai saskaņā ar judikatūru ir jābūt attiecīgajam personam precīzi paredzamai (25).

57. Līdz ar to, ņemot vērā rādītāja saimnieciskā tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu pārbaudi, nav konstatējamas rādītāja saturam papildus izvirzītās prasības attiecībā uz pakalpojuma veidu.

iii) Starpsēcinājums

58. Tādā šajā gadījumā pakalpojumu apraksts rēķinos neatbilst PVN direktīvas 226. panta 6. punkta prasībām attiecībā uz informāciju par pakalpojuma “veidu” tikai tad, ja iesniedzētājs konstatē, ka pamatiet Portugāles tiesību sistēmā nodokļa likme ir paredzēta tikai konkrētiem juridiskajiem pakalpojumiem.

b) Par pakalpojuma apjomu

59. Saskaņā ar PVN direktīvas 226. pantu rēķinā ir jānorāda ne tikai pakalpojuma “veids”, bet arī tā “apjoms”. Līdz ar to rodas arī jautājums par to, vai norāde “juridisko pakalpojumu sniegšana no konkrēta datuma līdz šim brīdim” vai tikai norāde “juridisko pakalpojumu sniegšana līdz šim brīdim” pietiekami apraksta juridisko pakalpojumu apjomu.

60. Pakalpojuma apjoms norāda uz tā “daudzumu”, kas atbilstoši PVN direktīvas 226. pantam, piegādājot preces, rēķinā ir jānorāda papildus tā “veidam”. Līdz ar to rēķinā sniedz informāciju par to, cik daudz pakalpojuma ir ticis sniegts.

61. Taču šādas norādes konkrētajā gadījumā trūkst.

62. Informāciju par pakalpojuma apjomu neaizstāj arī norāde uz laikposmu, kurā pakalpojumi ir tikuši sniegti. Tas tādā, ka nav secinājums, cik daudz pakalpojumu attiecīgajā laikposmā ir tikuši sniegti.

63. Atsevišķa norāde par pakalpojuma apjomu labākajā gadījumā var izpalikt tad, ja jau no tā veida apraksta – attiecībā uz šo gadījumu, piemēram, “pārsteiguma tiesvedībā X tiesā Y” – pietiekami izriet tā apjoms. Taču šajā gadījumā tas tā nav. Tas tādā, ka uz pakalpojumiem saistībā ar to veidu tika norādīts tik vispārīgi kā uz “juridiskajiem pakalpojumiem”, ka no šā apraksta neizriet to apjoms.

64. Līdz ar to šajā gadījumā informācija neatbilst PVN direktīvas 226. panta 6. punkta prasībām tiktāl, ciktāl tā nenorāda uz sniegto pakalpojumu apjomu.

2) Pakalpojuma datums

65. Jāpārbauda ir arī tas, vai norāde “juridisko pakalpojumu sniegšana no konkrēta datuma līdz šim brīdim” vai tikai norāde “juridisko pakalpojumu sniegšana līdz šim brīdim” rēķinā atbilst PVN direktīvas 226. panta 7. punktam, atbilstoši kuram rēķinā ir jānorāda datums, kad “sniegti pakalpojumi, vai kad pabeigta to sniegšana”.

66. Apstrādētajos rēķinos ir ietverta tikai norāde par laikposmu vai beigu datumu saistībā ar vairākiem juridiskajiem pakalpojumiem, taču netiek norādīti konkrēti datumi saistībā ar atsevišķajiem sniegtajiem pakalpojumiem. Taču no iesniedzētājs ziņām neizriet, ka pakalpojuma saturs bija tikai zināms laikposmā vispārīgi būt klienta rēķinā attiecībā uz konsultāciju pakalpojumiem (26); drēzāk ir jāpieņem, ka rēķinā bija jāizsniedz par atsevišķajiem konkrēti sniegtajiem pakalpojumiem.

67. Atbilstoši PVN direktīvas 223. pantam gan ir pieļaujams par vairākiem atsevišķiem pakalpojumiem izsniegt pārskata rēķinu. Taču ar minēto vēl netiek atbildēts uz jautājumu, vai šajā pārskata rēķinā ir jānorāda katra atsevišķā pakalpojuma datums, vai arī pietiek ar norādi uz laikposmu, kurā ir tikuši sniegti vairāki pakalpojumi.

68. Atkal par kritēriju ir jāizmanto šīs norādes rēķinā mērķis. Kā norādīts, rēķinā mērķis tostarp ir pārbaudīt, vai rēķinā izsniedzājs ir samaksājis attiecīgo nodokli (27). Lai to izdarītu, ir nepieciešams arī pakalpojuma sniegšanas datums. Tas tādā, ka šis datums – un nevis,

piemēram, rīcina sagatavošanas datums – atbilstoši PVN direktīvas 63. pantam būtībā noteic to, kad PVN direktīvas 62. panta 1. punkta izpratnē ir iestājies nodokļa iekasājams gadījums, un tādējādi arī to, kuras tiesību normas nodokļa jomā ir jāpiemēro šim darījumam laika ziņā.

69. Taču PVN direktīvas 64. panta 1. punkts ir paredzēts paša režīms pakalpojumiem, kas “rada turpmākus rīcinu pārkāpumus”, kas tie, šķiet, ir šajā gadījumā. Šajā situācijā nodokļa iekasājams gadījuma iestāšanās brīdis nav katra atsevišķā pakalpojuma sniegšanas datums, bet gan tā laikposma beigas, uz kuru attiecas rīcinu pārkāpums. Līdz ar to šajā situācijā, lai pārbaudītu attiecīgā nodokļa samaksu, nav nepieciešami visu sniegto pakalpojumu datumi, bet gan tikai informācija par laikposmu.

70. Šajā gadījumā tas nozīmē, ka norāde “juridisko pakalpojumu sniegšana no konkrēta datuma līdz šim brīdim” atbilst PVN direktīvas 226. panta 7. punkta prasībām, turpretim norāde “juridisko pakalpojumu sniegšana līdz šim brīdim”, no kuras neizriet rīcinu pārkāpuma laikposma sākums, – neatbilst.

3) Secinājumi

71. Tādējādi lietas pamatā esošie rīcīni, pirmkārt, neatbilst PVN direktīvas 226. panta 6. punkta prasībām par norādi uz pakalpojuma “apjomu”, otrkārt, neatbilst šīs tiesību normas prasībām par norādi uz pakalpojuma “veidu” tad, ja Portugāles tiesību sistēmā samazināta nodokļa likme bija paredzēta tikai konkrētiem juridiskajiem pakalpojumiem, un, treškārt, neatbilst PVN direktīvas 226. panta 7. punkta prasībām par norādi uz pakalpojuma “datumu”, ciktāl rīcinātos nav ietverta informācija par attiecīgā rīcinu pārkāpuma laikposma sākumu.

B – Par tiesībām uz priekšnodokļa atskaitēšanu

72. Otrkārt, ir jānoskaidro, kā apstākļi, ka rīcinātos nav ietverta visa PVN direktīvas 226. panta 6. un 7. punkta pieprasītā informācija, ietekmē tiesību uz priekšnodokļa atskaitēšanu izmantošanu no rīcina sākuma pusēs.

73. Iesniedzējtiesa it paši vēlas zināt, vai, lai izmantotu tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu, pietiek ar to, ka rīcina sākumā, kas līdz priekšnodokļa atskaitēšanu, rīcinātos trūkstošo informāciju papildina ar citiem dokumentiem. Tas tādējādi, ka nodokļu iestādes saskaņā ar Portugāles tiesībām varot pieprasīt papildu informāciju no nodokļa maksātāja, kas vēlas izmantot tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu. Prasītāja pamatlietā esot arī iesniegusi Portugāles nodokļu iestādes šādu papildu informāciju.

74. Iesniedzējtiesas sniegto pamatlietas izklāstu es saprotu tādējādi, ka šajā gadījumā ir izpildīti visi saskaņā ar PVN direktīvas 168. panta a) punktu spēkā esošie materiāltiesiskie tiesību uz priekšnodokļa atskaitēšanu priekšnoteikumi. Tikai rīcīns neatbilst likuma prasībām. Līdz ar to ir jāpārbauda, vai tikai fakts, ka rīcinātos nav ietverta visa saskaņā ar PVN direktīvas 226. panta 6. un 7. punktu nepieciešamā informācija, liedz izmantot tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu.

1) Tiesību uz priekšnodokļa atskaitēšanu izmantošanas priekšnoteikumi

75. Lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāinterpretē PVN direktīvas 178. panta a) punkts, kurā ir reglamentēta tiesību uz priekšnodokļa atskaitēšanu izmantošana. Saskaņā ar šo tiesību normu nodokļa maksātājam, lai tas varētu izmantot tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu saskaņā ar PVN direktīvas 168. panta a) punktu, ir “jāsaglabā rīcīns, kas sagatavots saskaņā ar 220. līdz 236. pantu”.

76. Likuma tiesiskais regulējums saskaņā ar tās formulējumu ir viennozīmīgs. Ja nodokļa maksātājs nav saglabājis rīcību, kas atbilst PVN direktīvas 226. panta prasībām, viņam gan var būt tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu atbilstoši 168. panta a) punktam. Tādu atbilstoši PVN direktīvas 178. panta a) punktam tas šīs tiesības nevar *izmantot* tik ilgi, kamēr tās rīcība nav rīcība, kas atbilst PVN direktīvas 226. panta prasībām.

77. Šo stingro prasību par pienācīgā kārta sagatavotu rīcību attiecībā uz tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu izmantošanu no sistēmas viedokļa apstiprina PVN direktīvas 181. pants, kas attiecas uz tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu izmantošanu, piegādājot par maksu preces Kopienas iekšienē, atbilstoši 168. panta c) punktam. Lai šajās gadījumā izmantotu priekšnodokļa atskaitīšanu, nodokļa maksātājam saskaņā ar 178. panta c) punktu ir arī jāsaglabā rīcība, kas sagatavots saskaņā ar 220. līdz 236. pantu. Tādu saskaņā ar PVN direktīvas 181. pantu dalībvalstīs nodokļa maksātājiem, kuri nav saglabājuši saskaņā ar 220. līdz 236. pantu sagatavotu rīcību, var būt un tas aut atskaitīt priekšnodokli. Turpretim attiecībā uz priekšnodokļa atskaitīšanu maksas pakalpojumu saņemšanas gadījumā, par kuriem ir runa šajās gadījumā, šāda tiesību norma nepastāv. *E contrario* ir jāsecina, ka dalībvalstīs šajās PVN direktīvas 178. panta a) punkta gadījumā atbilstoši Savienības tiesībām ir aizliegts atskaitīt priekšnodokli, ja nodokļa maksātājs nav saglabājis rīcību, kas 226. panta izpratnē ir sagatavots pienācīgā kārta.

78. Ar Tiesas judikatūru galu galā ir apstiprināts pienācīgā kārta sagatavota rīcība būtībā obligātais raksturs attiecībā uz tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu izmantošanu maksas pakalpojuma gadījumā.

79. Vispirms ir jānoskaidro nepilnīgi sagatavota rīcība gadījumā no citu tādā formāli pienākumu neizpildes, kuri saskaņā ar judikatūru nekādā veidā neietekmē tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, kā, piemēram, pakalpojuma sniedzēja (28) vai pakalpojuma saņēmēja (29) kā PVN maksātāja reģistrācijas neesamība vai grāmatvedības pienākumu neieviešana (30). Tas tādēļ, ka šādu formāli pienākumu gadījumā nav konstatējama tāda tiesību norma kā PVN direktīvas 178. panta a) punkts, kurā kā tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu izmantošanas priekšnoteikums ir noteikta pienācīgā kārta sagatavota rīcība saglabāšana.

80. Līdz ar to attiecībā uz formāliem pienākumiem, kas ir saistīti ar rīcībām, ir konstatējama šāda tiesiskā situācija. Tādēļ Tiesa pastāvīgajai judikatūrai ar attiecībā uz tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu izmantošanu izvirza nosacījumu, ka rīcība ir norādīta saskaņā ar PVN direktīvas 226. pantu paredzētā informācija (31). Dalībvalstīs tikai nedrīkst šo izmantošanu padarīt atkarīgu no *citām* rīcībām saturam izvirzītām prasībām, kas PVN direktīvā vispār nav paredzētas (32).

81. Tiesa gan tādā darījumā gadījumā, kuriem ir piemērojama apgrieztās iekasēšanas procedūra, vairākos nolūmos ir uzsvērusi, ka priekšnodoklis ir jāatskaita, ja ir izpildītas materiāltiesiskās prasības, pat ja nodokļa maksātājs nav izpildījis konkrētas formālas prasības (33), un šajās ziņās daļēji ar rīcību saturu ir klasificējis tikai kā nenozīmīgu formālu prasību (34).

82. Tādu šāda judikatūra uz šo gadījumu nav jāattiecina. Pirmkārt, apgrieztās iekasēšanas procedūra ir šāds gadījums, kad pakalpojuma saņēmēja vienlaikus ir jāmaksā nodoklis un viņš var izmantot tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu. Tādu, ja maksājuma nodoklis un priekšnodokļa atskaitīšana ir attiecināma uz vienu un to pašu personu, rīcība nevar pildīt funkcijas, kas ir salīdzināmas ar tām, kas tika aprakstītas attiecībā uz šo gadījumu (35). Otrkārt, Tiesā izskatītajās lietās, lai izmantotu tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, atbilstoši Savienības tiesību raksturam bija jāievie ro katras dalībvalsts noteiktās formalitātes” (36). Līdz

ar to Savienības tiesību aktos PVN jomā šajos apgrieztās iekasšanas procedūras gadījumos tieši nebija noteikts, ka pienācīgā kārtībā sagatavota rīcība saglabāšana ir priekšnodokļa atskaitēšanas izmantošanas priekšnoteikums.

83. Tam, ka Tiesa atsevišķā gadījumā spriedumā *Polski Trawertyn* minēto judikatūru, kas attiecas tikai uz pašo apgrieztās iekasšanas procedūru, tomēr ir attiecinājusi uz šajā gadījumā piemērojamo PVN direktīvas 178. panta a) punktu (37), šajā gadījumā nav nozīmes.

84. Tas tādēļ, ka Tiesai attiecīgajā spriedumā acīmredzami bija svarīgi tikai konstatēt, ka tiesību pārtiecības gadījumā tiesību priekšteļa norādīšana rīcībā nevar liegt tiesību pārņemšanai tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu (38). Līdz ar to minētajā gadījumā gan konstatājama, taču nepareiza norāde rīcībā nespēja radīt šaubas par tiesību uz priekšnodokļa izmantošanu atbilstoši PVN direktīvas 178. panta a) punktam.

85. Taču šajā gadījumā runa nav tikai par nepareizu informāciju, bet gan par pilnīgu nepieciešamās informācijas trūkumu rīcībā. Viena situācija ir tad, ja PVN direktīvas 226. pantā pieprasītā informācija vispār nav konstatējama vai ir konstatējama nepietiekamā apmērā, cita – ja tā ir konstatējama, bet tā ir nepareiza (39). Pirmajā gadījumā PVN direktīvas 178. panta a) punkta, lasot to kopā ar 226. pantu, prasības netiek izpildītas pat formāli.

86. Turklāt pat tikai sašaurinātā spriedumā *Polski Trawertyn* izpratne var novērst pretrunu ar jau minēto pastāvīgo Tiesas judikatūru, atbilstoši kurai, lai izmantotu tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu, ir jābūt saglabātam rīcībā, kas atbilst PVN direktīvas 226. panta prasībām (40).

87. Līdz ar to šajā gadījumā tas, ka rīcībā neatbilst PVN direktīvas 226. panta 6. un 7. punkta prasībām, atbilstoši 178. panta b) punktam būtībā liedz izmantot priekšnodokļa atskaitēšanu. Tādēļ, lai nodokļa maksātājs varētu izmantot tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu, tam šādā gadījumā ir jāpieprasa no rīcībā izsniedzēja izlabots rīcības (41).

2) Papildināšana ar citu informāciju

88. Neņemot vērā minēto, rodas jautājums, vai, veicot nodokļu revīziju, papildu informācijas iesniegšana var aizstāt rīcībā trūkstošās ziņas.

a) No vairākiem dokumentiem sastāvotās rīcības

89. Šajā ziņā vispirms ir jānorāda uz iespēju, ka papildus iesniegti dokumenti paši var veidot rīcībā daļu PVN direktīvas 226. panta izpratnē.

90. Proti, no PVN direktīvas tiesību normām nevar secināt, ka rīcībā ir jā sastāv no viena vienīga dokumenta. Atbilstoši PVN direktīvas 218. panta leģā definīcijai rīcības ir “dokumenti vai paziņojumi uz papāra vai elektroniskā formā”, ja tie atbilst nosacījumiem, kas izklāstēti 3. nodaļā par “Rīcību piesūtīšanu”. Līdz ar to nav izslēgtas, ka rīcības sastāv no vairākiem dokumentiem.

91. Tomēr gadījumā, ja rīcības sastāv no vairākiem dokumentiem, viena no dokumentiem satur ir jābūt ietvertai pietiekamai norādei uz citu dokumentu. Minētais izriet no atbilstošās PVN direktīvas 219. panta piemērošanas. Saskaņā ar to rīcībā pielīdzina “jebkuru dokumentu vai paziņojumu, kas groza saskatnājo rīcībā un paši un nepārprotami attiecas uz to”. Tātad, ja rīcībā saturs izriet tikai no vairākiem dokumentiem, vismaz vienā no dokumentiem ir jābūt pietiekamai norādei uz citu dokumentu. Pretējā gadījumā rīcībā saturs neizriet tu no paša rīcībā, bet gan balstītos tikai uz nodokļa maksātāja, kas apgalvo divu dokumentu saistību, norādēm. Taču šādā gadījumā dokumenti nepildītu iepriekš izklāstītās rīcībā pārbaudes funkcijas (42).

92. Ņemot vērā šos kritērijus, iesniedzējtiesai pamatlietā attiecīgā gadījumā būs jāpārbauda,

vai prasītājas nodokļu revīzijas ietvaros iesniegtie dokumenti, ja arī tos ir sagatavojis rādītāja izsniedzējs, ir jāuzskata par rādītāja daļu.

b) Samērīguma princips

93. Taču, ja iesniedzējtiesa konstatē, ka papildus iesniegtie dokumenti nav jāuzskata par rādītāja daļu PVN direktīvas 226. panta izpratnē, rodas jautājums, vai lietas pamatā esošo nepilnīgo rādītāju saturs tomēr var tikt papildināts ar citu informāciju, lai varētu izmantot tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu.

94. Jau ir ticis gan konstatēts, ka atbilstoši PVN direktīvas 178. panta a) punktam priekšnodokļa atskaitēšana būtībā ir aizliegta, ja nav ticis saglabāts pienācīgā kārtā sagatavots rādītājs, kas nozīmē, ka nodokļa maksātājam, kas vēlas izmantot priekšnodokļa atskaitēšanu, vispirms ir jāsaņem sagatavotāja izlabots rādītājs (43). Taču, interpretējot šo tiesību normu, ir jāņem vērā arī samērīguma princips (44). Atbilstoši tam Savienības iestādes ar tiesisko regulējumu nedrīkst pārsniegt to, kas ir nepieciešams tās mērķu sasniegšanai (45).

95. Ja tādā gadījumā kā šis, ņemot vērā papildu informāciju, nav šaubu par tiesību uz priekšnodokļa atskaitēšanu materiāltiesiskajiem priekšnoteikumiem atbilstoši PVN direktīvas 168. panta a) punktam, papildus atbilstoši 178. panta a) punktam noteiktajai prasībai par 226. pantam atbilstoša rādītāja saglabāšanu ir jābūt vēl kādam konkrētam mērķim, un tas nevar arī pārņemt apgrūtināt nodokļa maksātāju.

96. Vispirms ir jākonstatē, ka situācijā, kad vairs nav šaubu par priekšnodokļa atskaitēšanas materiāltiesiskajiem priekšnoteikumiem, rādītāja kontroles funkcijai acīmredzot šajā ziņā vairs nav nozīmes, jo tās mērķis ir tiesību uz priekšnodokļa atskaitēšanu pārbaude (46). Tātad šajā ziņā būtā nesamērīgi no nodokļa maksātāja, kas izmanto savas tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu, pieprasīt, lai višis no rādītāja sagatavotāja panāk tās papildināšanu.

97. Taču rādītāja mērķis, kā norādīts, ir arī attiecīgā nodokļa samaksas no tās sagatavotāja puses pārbaude (47). Tā rādītāja šajā gadījumā ir tikai tāda rādītāja kopija, kas neatbilst PVN direktīvas 226. panta prasībām. Šajā ziņā rādītājam un it īpaši tās labojumam ir vēl viena pārbaudes funkcija. Proti, pirmkārt, rādītāja izsniedzējam, rādītāja saņēmējam līdzot rādītāja labošanu, pašam nekā pārbaudīt, vai tas pakalpojuma, par kuru ir izsniegts rādītājs, ir pareizi piemērojis nodokli. Otrkārt, pamatojoties uz rādītāja labojumu, arī attiecībā uz rādītāja sagatavotāju kompetento nodokļu iestāžu rādītāja ir labāka informācija, pārbaudot, vai rādītāja izsniedzējs ir pareizi piemērojis nodokli tās pakalpojuma.

98. Līdz ar to, ņemot vērā šo rādītāja pārbaudes funkciju no tās izsniedzēja puses, būtībā arī tādā gadījumā kā šis ir samērīgi, ja nodokļa maksātājam, lai izmantotu tās tiesības uz priekšnodokļa atskaitēšanu, ir jāpanāk rādītāja labošana no otras tās līgumslēdzēja puses. Minētais ir spēkā katrā ziņā tad, ja, piemērojot šādu labošanas prasību, nemainās tiesību uz priekšnodokļa atskaitēšanu saturs. Šajā ziņā zināmos apstākļos varētu būt nepieciešamas izdarīt citu veiktjumu, ja Tiesa paralēli izskatīšanā esošā lietā (48) secinātu, ka rādītāja labošana – *prima facie* pretēji PVN direktīvas 168. pantam – var izraisīt arī vēlāku tiesību uz priekšnodokļa atskaitēšanu iestāšanās (49).

99. Ta?u neatkar?gi no min?t? iz??mums no pras?bas par r??ina labojumu attiec?b? uz ties?bu uz priekšnodok?a atskait?šanu izmantošanu var tikt piem?rots gad?jum?, ja r??ina labojumam vairs nevar b?t p?rbaudes funkcija no r??ina sagatavot?ja puses. Min?tais ir j?pie?em it ?paši tad, ja sabiedr?ba, kas ir sagatavojusi r??inu, mantas neesam?bas d?? jau ir tikusi likvid?ta. Šaj? gad?jum? ir lieki p?rbaud?t to, vai r??ina sagatavot?js ir samaks?jis attiec?go nodokli. Uzst?t uz bezj?dz?gu labojumu šaj? gad?jum? b?t nesam?r?gi (50).

100. Par to, vai tas pats ir attiecin?ms ar? uz gad?jumu, ja r??ina sagatavot?js atteiktos veikt labojumu, šaj? gad?jum? nav j?izlemj. Tas t?d??, ka saska?? ar iesniedz?jtiesas izkl?stu nepast?v nek?das nor?des par š?diem iz??mumiem. T?d?? šaj? gad?jum? nav nesam?r?gi no pras?t?jas pamatliet? saist?b? ar priekšnodok?a atskait?šanas izmantošanu piepras?t, ka t? no r??inu izsniedz?ja pan?k to labošanu t?, lai tie atbilst PVN direkt?vas 226. panta pras?b?m.

3) Secin?jumi

101. L?dz ar to ir j?secina, ka atbilstoši PVN direkt?vas 178. panta a) punktam, lai izmantotu ties?bas uz priekšnodok?a atskait?šanu, b?t?b? nepietiek ar to, ka r??ina sa??m?js, kas l?dz priekšnodok?a atskait?šanu, r??in? tr?kstoš?s zi?as papildina ar citu inform?ciju, ja šaj? zi?? runa nav par dokumentiem, kas paši ir r??ina da?a. Cits secin?jums ir sp?k? tad, ja r??ina labojums vairs nevar pild?t p?rbaudes funkciju attiec?b? uz r??ina sagatavot?ju.

VI – Secin?jumi

102. ?emot v?r? min?to, uz *Tribunal Arbitral Tributário* (Š??r?jtiesa nodok?u liet?s, Portug?le) prejudici?lo jaut?jumu b?tu j?atbild š?di:

1) r??ins, kur? k? nor?de uz pakalpojuma veidu ir ietverts tikai apraksts “juridisko pakalpojumu sniegšana”, atbilst Direkt?vas 2006/112/EK 226. panta 6. punkta pras?b?m, ja vien valsts ties?b?s Savien?bas ties?b?m atbilstoš? veid? attiec?b? uz konkr?tiem juridiskajiem pakalpojumiem nav paredz?ts atš?ir?gs tiesiskais regul?jums PVN jom?;

2) r??ins, kur? k? nor?de uz pakalpojuma veidu ir ietverts tikai apraksts “juridisko pakalpojumu sniegšana no konkr?ta datuma l?dz šim br?dim” vai “juridisko pakalpojumu sniegšana l?dz šim br?dim”, neatbilst Direkt?vas 2006/112/EK 226. panta 6. punkta pras?b?m;

3) r??ins, kur? k? nor?de uz pakalpojuma datumu ir ietverts tikai apraksts “juridisko pakalpojumu sniegšana l?dz šim br?dim”, neatbilst Direkt?vas 2006/112/EK 226. panta 7. punkta pras?b?m;

4) atbilstoši Direkt?vas 2006/112/EK 178. panta a) punktam ties?bu uz priekšnodok?a atskait?šanu izmantošanai b?t?b? nepietiek ar to, ka r??ina sa??m?js, kas l?dz priekšnodok?a atskait?šanu, r??in? pret?ji Direkt?vas 2006/112/EK 226. panta 6. vai 7. punktam tr?kstoš?s zi?as papildina ar citu inform?ciju, ja šaj? zi?? nav runa par dokumentiem, kas paši ir j?uzskata par r??ina da?u. Neizlabojot r??inu, šaj? gad?jum? ties?bu uz priekšnodok?a atskait?šanu izmantošana ir iesp?jama tad, ja labojums tik un t? vairs nevar pild?t p?rbaudes funkciju attiec?b? uz r??ina sagatavot?ju.

1 – Ori?in?lvaloda – v?cu.

2 – OV L 347, 1. lpp.

3 – OV L 145, 1. lpp.; OV ?pašais izdevums latviešu valod?, 9. nod., 1. s?j., 23.–62. lpp.

4 – Min?tajai ties?bu normai Sestaj? direkt?v? atbilst 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts redakcij?, kas ietverta 28.f panta 1. punkt? redakcij?, kas savuk?rt ietverta Padomes 1995. gada 10. apr??a Direkt?vas 95/7/EK, kas groza Direkt?vu 77/388/EEK un ievieš jaunus vienk?ršotus pas?kumus attiec?b? uz pievienot?s v?rt?bas nodokli — dažu atbr?vojumu jomu un praktiskus pas?kumus to piem?rošanai (OV L 102, 18. lpp.; OV ?pašais izdevums latviešu valod?, 9. nod., 1. s?j., 274.–280. lpp.) 1. panta 10. punkt?.

5 – PVN direkt?vas 178. panta a) punkts ar Padomes 2010. gada 13. j?lija Direkt?vu 2010/45/ES, ar ko Direkt?vu 2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu groza attiec?b? uz r??inu pies?t?šanas noteikumiem (OV L 189, 1. lpp.), ir izteikts jaun? redakcij?. T? s?kotn?jai redakcijai Sestaj? direkt?v? atbilst 18. panta 1. punkta a) apakšpunkts redakcij?, kas ietverta 28.f panta 2. punkt?, kas direkt?v? tikai iek?auts ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direkt?vas 91/680/EEK, kas papildina pievienot?s v?rt?bas nodok?u kop?jo sist?mu un groza Direkt?vu 77/388/EEK nol?k? atcelt fisk?l?s robežas (OV L 376, 1. lpp.; OV ?pašais izdevums latviešu valod?, 9. nod., 1. s?j., 160.–178. lpp.), 1. panta 22. punktu.

6 – Sest?s direkt?vas 28.h pants direkt?v? tika iek?auts ar Direkt?vas 91/680 (min?ta 5. zemsp?tras piez?m?) 1. panta 22. punktu.

7 – Sest?s direkt?vas 28.h pants tika groz?ts ar Padomes 2001. gada 20. decembra Direkt?vas 2001/115/EK, ar ko groza Direkt?vu 77/388/EEK, lai vienk?ršotu, atjaunin?tu un saska?otu nosac?jumus r??inu pies?t?šanai attiec?b? uz pievienot?s v?rt?bas nodokli (OV L 15, 24. lpp.; OV ?pašais izdevums latviešu valod?, 9. nod., 1. s?j., 352.–356. lpp.), 2. pantu.

8 – Saska?? ar spriedumu *AscendiBeiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta* (C?377/13, EU:C:2014:1754, 22.–34. punkts) *Tribunal Arbitral Tributário* ir tiesa LESD 267. panta izpratn?.

9 – Tostarp skat. spriedumus *Viessmann* (C?280/91, EU:C:1993:103, 17. punkts), *Ville d'Ottignies/Louvain?la?Neuve u.c.* (C?225/13, EU:C:2014:245, 30. punkts) un *Abcur* (C?544/13 un C?545/13, EU:C:2015:481, 33. punkts).

10 – Spriedums *Evita?K* (C?78/12, EU:C:2013:486, 52. un 53. punkts).

11 – Skat. spriedumu *Terra Baubedarf?Handel* (C?152/02, EU:C:2004:268, 37. punkts).

12 – R??ina izsniedz?js gan zin?mos apst?k?os var atkal atbr?voties no š? nodok?a maks?šanas pien?kuma, skat. tostarp spriedumu *Schmeink & Cofreth* un *Strobel* (C?454/98, EU:C:2000:469).

13 – Šaj? zi?? skat. ar? spriedumus *Stroy trans* (C?642/11, EU:C:2013:54, 31. un 32. punkts) un *LVK* (C?643/11, EU:C:2013:55, 35. un 36. punkts).

14 – Skat. pamatojumu Priekšlikuma Padomes Direkt?vai, ar ko groza Direkt?vu 77/388/EEK, lai vienk?ršotu, atjaunin?tu un saska?otu nosac?jumus r??inu pies?t?šanai attiec?b? uz pievienot?s v?rt?bas nodokli (COM(2000) 650 *final*), kura rezult?t? tika pie?emta Direkt?va 2001/115/EK (skat. iepriekš 8. punktu), 1. punkt?, k? ar? Ekonomikas un soci?lo lietu komitejas viedok?a par šo priekšlikumu 1.1.1. punkt? (OV C 193, 53. lpp.).

15 – Skat. t?pat jau ?ener?ladvok?ta F. Dž. Džeikobsa [*F. J. Jacobs*] secin?jumus liet? *Bockemühl* (C?90/02, EU:C:2003:585, 73. punkts).

16 – Ar? PVN direkt?vas 47. panta piem?rošanu, kur? attiec?b? uz “pakalpojumiem, kas saist?ti ar nekustamo ?pašumu”, ir paredz?ta atš?ir?ga pakalpojuma sniegšanas vieta, es jau s?kotn?ji

- uzskatu par izslēgtu, jo pat juridiskajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamā īpašuma pārdošanu, pēc manas priekšrocības, nav piemērojama šīs tiesību norma, skat. manus secinājumus lietā *RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland* (C-155/12, EU:C:2013:57, 37.–40. punkts).
- 17 – Skat. Direktīvas 2001/115 preambulas ceturto apsvērumu (skat. iepriekš 8. punktu).
- 18 – Skat. 14. zemsvētras piezīmi norādītos pierādījumus.
- 19 – Šajā ziņā skat. jau spriedumu *Reisdorf* (C-85/95, EU:C:1996:466, 29. punkts).
- 20 – Skat. tostarp spriedumus *Genius* (C-342/87, EU:C:1989:635) un *Fatorie* (C-424/12, EU:C:2014:50, 39. punkts).
- 21 – Skat. iepriekš 33. punktu.
- 22 – Skat. iepriekš 35. punktu.
- 23 – Skat. iepriekš 37.–39. punktu.
- 24 – Skat. spriedumu *Gran Via Moinești* (C-257/11, EU:C:2012:759, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 25 – Skat. itāļu spriedumu *Cabinet Medical Veterinar Tomoiag Andrei* (C-144/14, EU:C:2015:452, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 – Par šo situāciju skat. spriedumu *Asparuhovo Lake Investment Company* (C-463/14, EU:C:2015:542).
- 27 – Skat. iepriekš 37. un 38. punktu.
- 28 – Spriedumi *Dankowski* (C-438/09, EU:C:2010:818, 36. punkts) un *PPUH Stehcemp* (C-277/14, EU:C:2015:719, 40. punkts).
- 29 – Spriedumi *Nidera Handelscompagnie* (C-385/09, EU:C:2010:627, 42.–51. punkts) un *Salomie* un *Oltean* (C-183/14, EU:C:2015:454, 58.–61. punkts).
- 30 – Spriedums *Ecotrade* (C-95/07 un C-96/07, EU:C:2008:267, 63.–72. punkts).
- 31 – Skat. spriedumus *Tóth* (C-324/11, EU:C:2012:549, 32. punkts), *Maks Pen* (C-18/13, EU:C:2014:69, 47. punkts) un *PPUH Stehcemp* (C-277/14, EU:C:2015:719, 40. punkts); par iepriekšējām tiesību normām skat. arī spriedumu *Petroma Transports u.c.* (C-271/12, EU:C:2013:297, 25.–36. punkts).
- 32 – Spriedumi *Polski Trawertyn* (C-280/10, EU:C:2012:107, 42. punkts) un *Evita K* (C-78/12, EU:C:2013:486, 51. punkts).
- 33 – Spriedumi *Ecotrade* (C-95/07 un C-96/07, EU:C:2008:267, 63. punkts), *Nidera Handelscompagnie* (C-385/09, EU:C:2010:627, 42. punkts), *EMS Bulgaria Transport* (C-284/11, EU:C:2012:458, 71. punkts) un *Fatorie* (C-424/12, EU:C:2014:50, 35. punkts); skat. jau spriedumu *Bockemühl* (C-90/02, EU:C:2004:206, 51. punkts).
- 34 – Skat. spriedumus *Uszodaépítő* (C-392/09, EU:C:2010:569, 39.–46. punkts) un *Idexx Laboratories Italia* (C-590/13, EU:C:2014:2429, 38.–42. punkts).

35 – Skat. iepriekš 32.–57. punktu.

36 – Atbilstoši Sestās direktīvas 18. panta 1. punkta d) apakšpunktam un PVN direktīvas 178. panta f) punktam.

37 – Spriedums *Polski Trawertyn* (C-280/10, EU:C:2012:107, 43. punkts).

38 – Skat. spriedumu *Polski Trawertyn* (C-280/10, EU:C:2012:107, 46. punkts) ar norādi uz ģenerālvokāta P. Krusa Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumiem lietā *Polski Trawertyn* (C-280/10, EU:C:2011:592, 72. punkts).

39 – Par pārdrojo minēto situāciju skat. arī, pirmkārt, spriedumu *Maks Pen* (C-18/13, EU:C:2014:69, 31. un 32. punkts) un, otrkārt, rīkojumu *Jagieffo* (C-33/13, EU:C:2014:184, 42. punkts).

40 – Skat. iepriekš 80. punktu.

41 – Skat. spriedumus *Pannon Gép Centrum* (C-368/09, EU:C:2010:441, 43. un 44. punkts) un *Petroma Transports u.c.* (C-271/12, EU:C:2013:297, 34. punkts).

42 – Skat. iepriekš 32.–57. punktu.

43 – Skat. iepriekš 87. punktu.

44 – Par primārajām tiesībām atbilstošas interpretācijas prasību skat. it īpaši spriedumus *Sturgeon u.c.* (C-402/07, EU:C:2009:716, 48. punkts), *Chatzi* (C-149/10, EU:C:2010:534, 43. punkts), *Orfey* (C-549/11, EU:C:2012:832, 32. punkts) un Komisija/*Strack* (C-579/12 RX-II, EU:C:2013:570, 40. punkts).

45 – Skat. tostarp spriedumus *Omega Air u.c.* (C-27/00 un C-122/00, EU:C:2002:161, 62. punkts), *Afton Chemical* (C-517/07, EU:C:2008:751, 45. punkts) un *Schaible* (C-101/12, EU:C:2013:661, 29. punkts).

46 – Skat. iepriekš 46.–57. punktu.

47 – Skat. iepriekš 32.–45. punktu.

48 – Lieta *Senatex* (C-518/14; OV 2015 C 34, 12. lpp.).

49 – Piemēram, pamatojoties uz dalībvalstu pilnvarām atbilstoši PVN direktīvas 180. un 182. pantam.

50 – Minētajam pretrunā nav izteikumi spriedumā *Fatorie* (C-424/12, EU:C:2014:50), jo tajā tikai virspusēji tika aplūkotas kādā dainu rīcību sekas, taču patiesībā tika analizēti priekšnodokļa atskaitēšanas materiāltiesiskie priekšnoteikumi.